

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 954: Hướng Về Lúc Chưa Khởi Tâm Động Niệm Mà Ấn Chứng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 081)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hướng về lúc chưa khởi tâm động niệm mà ấn chứng】

Câu này là để giải thích cho câu ở trên, làm thế nào để hướng về tự tâm mà ấn chứng? Chân tâm thì không khởi niệm, hễ khởi tâm động niệm rồi, thì đó là vọng tâm, đó không còn là chân tâm nữa; cần phải ngay tại lúc chưa chưa khởi tâm động niệm mà ấn chứng. Ấn chứng xem có cái ý niệm này hay không? Hễ có ý niệm này là sai rồi.

Cách nói này không dễ hiểu, chúng ta hãy nói một câu khác dễ hiểu hơn một chút, chính là ý nghĩa này: trong đời nhân xử thế tiếp vật, trong cuộc sống và công việc, mọi việc đều vẫn làm bình thường, hơn nữa việc gì cũng làm một cách nghiêm túc và có trách nhiệm, nhưng phải giữ cho sáu căn của mình ở trong các cảnh giới mà không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước, đây chính là vi mật ấn chứng. Dùng loại công phu này, chính là Bốn pháp giới vô ngại mà Thanh Lương Quốc Sư đã giảng trong kinh Hoa Nghiêm: Sự vô ngại, Lý vô ngại, Lý Sự vô ngại, Sự Sự vô ngại.

Vì sao lại không có chương ngại? Bởi vì tất cả các pháp đều “bất nhất bất dị”, cho nên nó không có chương ngại. Bởi vì tất cả các pháp vốn “bất sanh bất diệt”, bởi vì tất cả các pháp vốn “bất lai bất khứ”, thì nó làm gì có chương ngại! Chương ngại từ đâu sinh ra? Chính là từ khởi tâm động niệm, phân biệt, chấp trước, chính những thứ này đã làm phát sinh chương ngại.

Chư Phật Như Lai ở tận hư không khắp pháp giới hóa độ tất cả chúng sanh, trong kinh Lăng Nghiêm có nói: “Tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng” (Tùy thuận tâm chúng sanh, ứng hiện vừa đúng với sự hiểu biết của họ), hai câu này cũng chính là ý trong phẩm Phổ Môn có nói: “Đáng dùng thân gì để đắc độ, liền hiện thân tướng đó”. Tuy hiện ra thân tướng đó, nhưng các Ngài hoàn toàn

không hề khởi tâm động niệm, cũng không hề phân biệt, chấp trước. Hiện tượng là như vậy, thuyết pháp cũng lại như vậy, độ sanh cũng lại như vậy, đủ mọi sự thị hiện không có gì là không như vậy, như thế mới là tuyệt diệu! Hoàn toàn tương ứng với “bất nhất bất dị”, đây chính là phương thức tu hành của các vị Đại Bồ Tát.

Chúng ta đã thấu rõ rồi, thì cũng có thể thử nghiệm xem sao. Chúng ta dùng phương pháp thật thà niệm Phật, thì đối với “bất nhất bất dị” cũng không hề có chướng ngại, bất luận là dùng pháp môn nào đi nữa cũng đều không có chướng ngại. Dụng công như vậy, công phu sẽ rất dễ đắc lực.